

Publicerad 2006-09-18 19:02 av Do-Do-Dolores

Inte klar än. Kom upp i huvudet efter att ha läst Per Hagman.

Erika Erika Erika

Hon ligger på rygg i sängen. Blundar. Tänker på, nej pressar fram ansiktet som hon nästan glömt hur det ser ut bara för att det är det viktigaste. Det där underbart vackra ansiktet med det perfekt målade ögonen och det bruna håret som ramar in.

Hon tänker namnet om och om igen. Erika Erika Erika. Jag älskar dig jag älskar dig jag älskar dig. Erika Erika Erika. Ansiktet, håret, ögonen, munnen, kroppen. Kroppen som alla vill ha. Och som hon är den sista på jorden som kommer få. De andra kommer antagligen få den. Om de är snygga eller bjuder på sprit. Men ingen av dem kommer älska Erika som hon. Jag älskar dig jag älskar dig jag älskar dig. Högstadiets prinsessa som ler så att hela skolan trollbinds. Hon hatar det. Hon hatar skolan och sig själv. Hon hatar att hon är en sån där som ingen vill vara. En sån som är konstig. Fast ingen vet ju om det. Hon är en av dem på utsidan. Hon tjuvröker bakom gymnasalen och har nya jeans och hon kramar Erika och fnissar åt de fula och töntiga och hon har killar. Killar.

Hon blundar hårdare. Jag älskar dig jag älskar dig jag älskar dig Erika, tänker hon igen. Hon måste för att orka med att känna hans händer över hela sin kropp. Hon måste för att kunna ignorera hans andetag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Do-Do-Dolores med Poeter.se id #9911 innehar upphovsrätten